

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. De stupro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

CAPUT V.

§. I. De Stupro.

IN *Methodo Conf.* lib. 2. cap. 7. §. 8. sic habes: Stuprum est Concubitus Viri cum virgine femina, eadem repugnante: Quare ea consentiente ex probabilissima sententia, est simplex fornicatio. Vnde sequitur statum virginis non esse necesse in Confessione explicare, virgine consentiente; quem, illa repugnante, explicare oportebit.

2. Pari ratione sodomitica copula cum eadem consentiente, est mera sodomia: Vnde nec ibi status virginis est declarandus.

3. Cum se virgo polluit, vel delectatur, &c. non facit nisi peccatum molliciti, de quo dixi cap. 1. §. 1. num. 5. nam propterea suam virginitatem explicare non obligabitur.

4. Ad expediendam Confessionem facit, scire obligationem, quam contrahit stuprator. Dico ergo. Cum virgo defloratur, ipsa consentiente, nihil nec ei, nec parentibus debet deflorator. Ita Less. lib. 2. cap. 10. dub. 1. At si vi, vel fraude, promissione virginem quis defloraverit, an tenetur, vel dotare, vel ducere, ac solvere quod promissit. Ita idem *ibid.*

§. II. *Additio.*

De Virgine occulte violata.

AMittitur, sive à Mare, sive à Femina irreparabiliter virginitas per voluntariam seminis effusionem, seu decihonem, etiam sine exteriore procuremente; Vt probat Caiet. 2. questione 152. artic. 1. contra Marr. de Magistr. apud Less. lib. 2. cap. 2. num. 120. sed id est coram Deo: nam secundum statum, & quoad existimationem humanam in muliere amittitur virginitas per corruptionem, seu fractionem claustrum virginalis. De utraque amissione aliquid est hic afferendum.

2. Quoad primum: Monialis, quæ ante professionem; vel consecrationem, se voluntarie polluit, quamvis amittat, ut dictum est, virginitatem secundum virtutem; Amen cum non amittat secundum statum, quia integro virginali claustro gaudet, nulle indiget dispensatione ad profitendum, & ad velum suscipiendum, solum virginibus concessum. Et propter eandem rationem, eadem potest sine scrupulo accipere legatum solis virginibus relictum, seque ut nubat, virginem pronuntiare, &c.

3. Quoad secundum: Virginem occulte in claustro violatam, se non posse ingerere ad petendum consecrationis velum, etiam si ex hoc infamiam consecutur, docet Azor. p. 3. lib. 3. c. 12. Bonac. de matr. q. 4. p. 17. n. 4. alios afferens: at posse Officia propria virginis exercere, imò se offerre ad illa, ne infametur; quia (inquit Azor. *ibid.*) instituta Ecclesiastica non obligant cum tanto rigore. Verum, pace Azorij doctissimi Viri, hæc ratio probat etiam posse, in simili periculo infamiae, non solum in prædicta Officia se ingerere, sed etiam petere consecrationis velum, ut tenet, citato Suar. Pell. cap. 3. de monialib. num. 78. quia pariter id ex instituto est Ecclesiastico.

4. A legatis tamen relictis solis virginibus excluditur à Sanchez, lib. 7. de matr. disp. 91. num. 4. in conscientia, hæc in claustro violata; secus enim servaretur Testatoris voluntas, nisi forte, ni illud acceptet, infamiae gravis periculum subeat; sed tunc debet secreto reddere ei, cui illud competit, vel eius distributoribus, &c. Quod si in aliquo casu, ad acquirendum aliquid, requiratur, ut Virgo sit; sed ut ea excludatur, necessaria sit sententia Iudicis: tunc poterit occulte violata

potest provocare, ut petat. Ita Sanch. lib. 9. matrim. d. 8. num. 12. quidquid dicat Texeda apud Dian. p. 9. tom. 8. res. 32. Innocentis, inquam, non si alter consensit ad cum incestum, vel uterque similem incestum commisit; uterque amittit ius. Ita Sanch. lib. 9. matrim. d. 31. num. 2. de d. 27. num. 3. imò d. 28. num. 2. 5. quare pater potest petere, vel reddere. An possit enim petere, quando videt sibi imminere periculum incontinentiae? con- dicit Quiraduenas, tract. 9. singul. 12. saltem quando commode dispensationem petere nequit, & periculum est in mora. Sed puto cum communi sententia, non sequitur Diana part. 9. tract. 8. resol. 34. non esse concedendum: quia sunt alia remedia vincendi tenta-

tionem. Dispensat autem huic poenæ Episcopus, ex Sanchez, lib. 8. matrim. d. 12. numer. 10. & 11. Confessus Cruciat, *ibid.* numer. 16. Privilegiati Regulares, *ibid.* disput. 16. de qua re in tractatu de Matrimonio. Illud cum Castro Palao, tom. 1. tract. 2. disput. 1. de leg. part. 17. num. præsertim 8. doceo, satis esse probabile, & tutum, non incurri hanc poenam ab eo Coniuge, qui nescivit eiusmodi accessum ad confanguineam sui Coniugis, esse specialiter ab Ecclesia prohibendum; vel quamvis id sciverit, ignorabat esse huic incestui annexam prohibitionem petendi debitum. Ratio brevis est, quia hæc est poena ex delicto; quam incurrit ab eo, qui inculpabiliter eam ignorat, æquum non est.

Secunda poena: Huic Coniugi incestuoso non licet per Canones, mortuo altero Coniuge, cum vlla alia, seu vilo alio amplius matrimonium contrahere sine dispensatione, idque in poenam sui delicti. Sed certe id non est in usu, ex Navar. Sanch. lib. 7. matr. d. 7. n. 8. quare sine scrupulo poterit nunc ad secundas sine dispensatione transire.

Sed occurrit adhuc advertendum tertium, An sciatur, si sit incestus in aliquo loco castus reservatus, intelligatur eiusmodi esse ille, quod seminat vno, non seminat femina, vel hac seminante, de nequam.

Respondeo. Communiter ab Auctoribus, Bauci de cas. res. casu 3. creditur, esse reservatus, quia iam copula videtur consummata. Sed Verricelli tr. 4. quest. 27. n. 8. putat, non esse censendum reservatum, quia reservatio (nisi expresse contrarium exprimat) semper intelligitur de completo scelere, at dictum scelus est quidem completa feminatio ex parte illius, qui seminat, non vero completus incestus; quia non concutit utriusque seminis commixtio, unde oritur affinitas. Hæc ille. Sed certe non video, quomodo ille non sit completus incestus ex parte seminantis; qui inrevertetur per suam completam seminationem se gerit cum consanguinea, vel affine, cur igitur non erit reservatus, si reservatus est incestus absolute. Ille aliter, qui non seminat, ideo non committit casum reservatum; quia, ex parte sua, non est completus incestus. Et licet adsit in ipso cooperatio cum incestu completo alterius, supponimus tamen esse reservatum incestum, non vero cooperationem ad illum. Quid, si sit dubium, an ille alter seminaverit? Respondeo, multo magis erit reservatus, ut ex se patet. Imò item Verricelli in hoc nobiscum sentit ex eo principio; quia præsumptio semper est, quod uterque seminaverit: fori autem externus, & internus non discrepant, nisi quando contraria veritas certa est, non vero quando est dubia, ex Menochio, lib. 4. præf. 83. num. 62. Molin. tom. 1. d. 197. fol. 3. Sanchez, in summ. lib. 1. cap. 10. num. 13.